

Hyvää kiinalaista uuttavuotta

Mitä enemmän saamme tietää suvustamme, sitä vahvempia meistä tulee.

KUVITUS HANNAH LI

Alelie Coronel-Camitan
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Malesiassa.

Leikkiessään pikkusiskonsa kanssa Claire kuuli kalan tirisevän liedellä keittiössä. Kun äiti ja isä valmistivat päivällistä kiinalaista uuttavuotta varten, Claire ja Chloe leikkivät esittävänsä festivaalien lohikäärmettä.

Chloe kikatti, kun Claire tömisteli huoneensa läpi lohikäärmenamarissaan ja punaisessa paidassaan. Kaikilla oli tänään punaiset vaatteet. Kiinalaisena uutenavuotena punainen tarkoitti tulemistä onnelliseksi ja vahvaksi. Claire rakasti perheensä kiinalaiseen uuteenvuoteen liittyviä perinteitä!

"Äiti, puhutaanko mummon ja ukin kanssa tänään?" Claire kysyi, kun Chloe meni päivänulle. Yleensä he juhlivat mummon ja ukin kanssa. Mutta he asuivat nyt eri maassa.

"Kyllä. Soitamme heille päivällisen jälkeen", äiti sanoi. Hän pyyhki kätensä punaiseen esiliinaansa. "Haluatko auttaa minua leipomaan keksejä?"

Claire nyökkäsi ja kiipesi tuolille pöydän ääreen. Hän rikkoi munat varovasti isoon kulhoon.

Kun keksit olivat paistumassa, Claire auttoi isää kattamaan pöydän. He kattoivat erityiset juhla-lautaset, joissa oli kauniita kuvioita. Sitten Claire laittoi pöydälle valokuvia mummosta, ukista ja muista sukulaisista. Valokuvat saivat perheen tuntemaan, että he kaikki olivat yhdessä.

Pian keittiössä tuoksui voikekseiltä. Oli aika syödä! Claire, Chloe ja vanhemmat istuivat pöydän ääreen.

Claire piti rukouksen. "Kiitos taas yhdestä vuodesta perheeni kanssa." Kun kaikki olivat sanoneet aamen, Claire laittoi suuhunsa tahmean riisipallon ja hymyili. Se oli todella hyvää!

Kun päivällinen oli ohi, isä otti esiin kaksi punaista kirjekuorta. Tämä oli toinen perinne. Ne tarkoittivat hyvää onnea uudelle vuodelle. "Yksi Clairelle ja yksi Chloelle", isä sanoi. Claire ravisteli

kirjekuorta lähellä korvaansa. Hän kuunteli kolikkojen kilinää kuoren sisällä.

"Kiitos", Claire sanoi vanhemmilleen.

"Voimmeko nyt soittaa mummulle ja ukille?"

"Totta kai!" isä sanoi. Hän asetti puhelimensa pöydälle, ja mummon ja ukin hymyilevät kasvot täyttivät näytön. Claire ja Chloe vilkuttivat.

"Hei, mummo! Hei, ukki!" Claire sanoi. "Meillä on kovin ikävä teitä!"

"Meilläkin on ikävä teitä. Mitä kuuluu?" mummo kysyi. Claire puhui heidän kanssaan pitkän aikaa.

Kun Claire oli jutellut mummon ja ukin kanssa, äiti kysyi heiltä ihmisistä, joita Claire ei tuntenut.

"Äiti, keitä ne ihmiset ovat?" Claire kysyi, kun he olivat hyvästelleet mummon ja ukin.

"He ovat sukulaisiamme. Opettelen heidän nimiään ja tarinoitaan, jotta voin sisällyttää ne omaan sukuhistoriaamme", äiti sanoi.

Claire mietti asiaa. "Mitä sukuhistoria on?"

"Sen avulla saamme tietoa koko suvustamme", isä sanoi Chloen kiivetessä hänen syliinsä. "Mitä enemmän saamme tietää suvustamme, sitä vahvempia meistä tulee."

Claire nyökkäsi. "Voitko kertoa minulle niitä tarinoita?"

"Totta kai!" Äiti kurkotti pöydän toiselle puolelle ja otti esiin perheen valokuva-albumin. Hän avasi albumin vanhan mustavalkokuvan kohdalta. "Tämä on isän isoisän isoisä. Hän eli kauan aikaa sitten. Me voimme kuitenkin tuntea olevamme lähellä häntä, kun saamme tietää hänen elämästään."

Claire katsoi valokuvia samalla kun äiti ja isä kertoivat tarinoita. Kuunnellessaan Claire tunsu itsensä onnelliseksi. Hänen ei tarvinnut aina olla lähellä sukulaisiaan tunteakseen heidän rakkautensa. Hän hymyili. Se oli oikein hyvä kiinalainen uusivuosi. ●

Mistä oman perheesi perinteistä pidät eniten?

